

ВОЛОДИМИР САМІЙЛЕНКО

«Не вмере поезія»

«На печі»

Портфоліо

Прізвище від народження: Самійленко
Володимир Іванович

Псевдоніми, криптоніми: В. Сивенький,
Іваненко, В. Полтавець, Л. Сумний.

Дата народження: 22 січня (3 лютого) 1864

Місце народження: Великі Сорочинці

Дата смерті: 12 серпня 1925 (61 рік)

Місце смерті: Боярка

Національність: українець

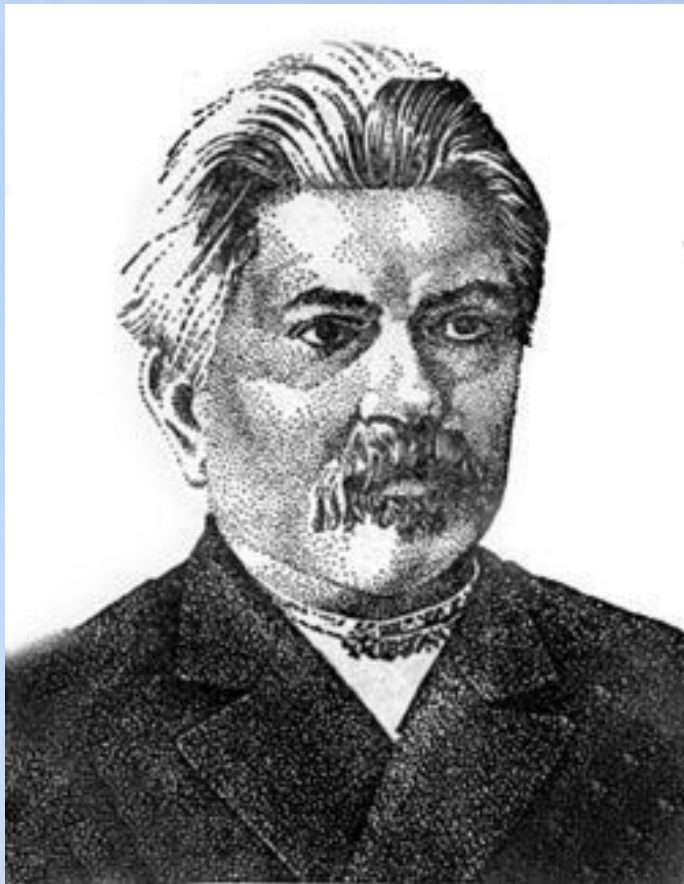
Мова творів: українська

Рід діяльності: поет, драматург

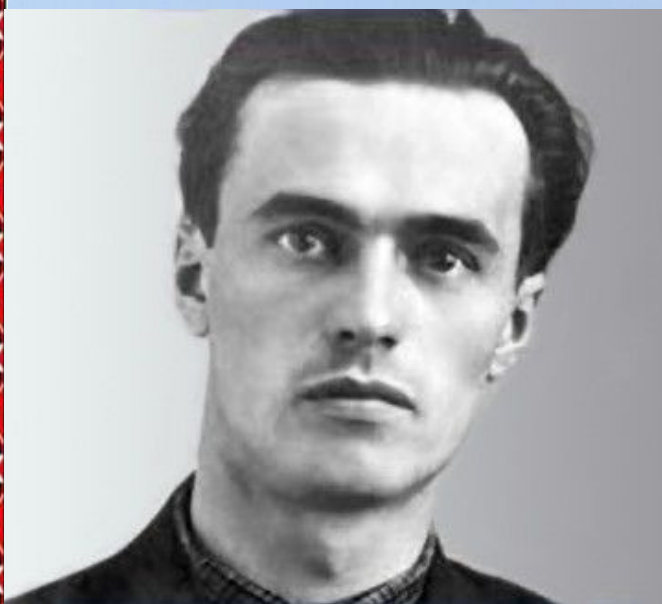
**Творчість Самійленка
збагатила українську
літературу,
розширила її рамки,
збагатила українську
мову, розкрила
світові її скарби і цим
забезпечила
Самійленкові місце в
історії української
літератури.**

Олександр Габущин

**Найповніше
талант
Самійленка
розкрився в сфері
сатири й гумору.
Тут поет показав
себе блискучим
майстром
художнього слова.**

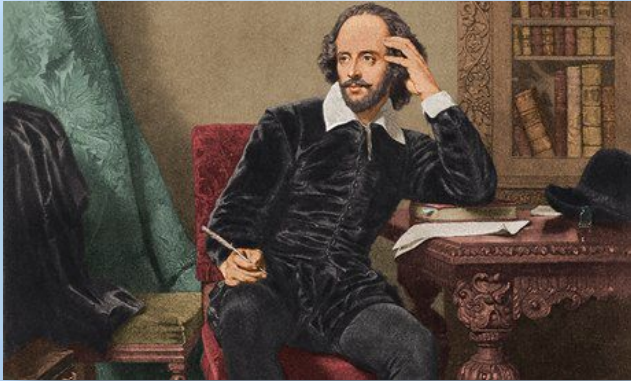
**Анатолій
Каспрук**

**Поету, кажуть,
треба знати мову
Та ще уміти
вправно римувать.
Надхнення і талант
- і все готове -
Слова самі піснями
забриняють.**

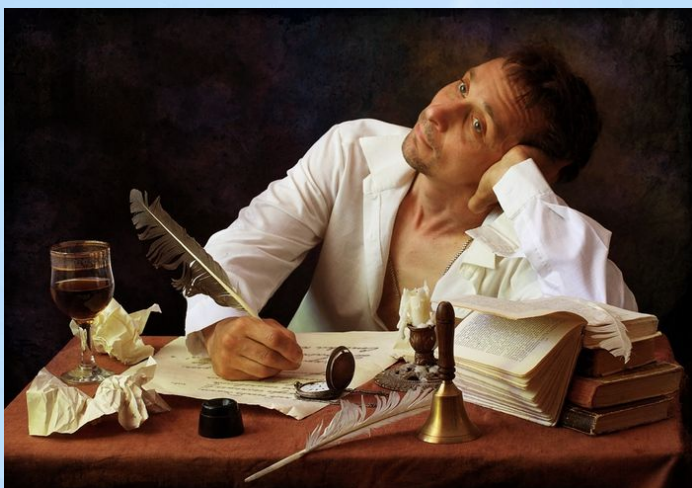
**Василь
Симоненко**

«Не вмере поезія» (1891р.)

Тема: розповідь про призначення поезії в житті людини, показ сили поетичного слова, яка здатна торкатися найпотаємніших струн людської душі, будити в ній приспані почуття, нагадувати, що ти — Людина, і спонукати до дії задля здійснення поставлених цілей.

Ідея: уславлення великої сили і безсмертя поезії, що є натхненницею духовності людини на землі; утвердження думки, що праця поета – поетична творчість - найнеобхідніша, що жити їй, допоки існує земля, «поки природи глас людина серцем слуха...», бо душа потребуватиме чогось вищого і небуденного, а поезія пробуджуватиме забуті мрії і сподівання.

Вид лірики: громадянська

Віршовий розмір: шестистопний ямб

Римування: перехресне

Художні засоби вірша

Метафора: «не вмре поезія», «не згасить творчість духа», «душа бажає», «викличе в душі», «віщі голоси ... промовлять», «наберуть ... сили», «поезія ... радощів додасть».

Епітети: «клопоти крамарські», «з меж вузьких», «людськість ціла», «вищого бажання», «забутих мрій», «нової сили», «остання могила».

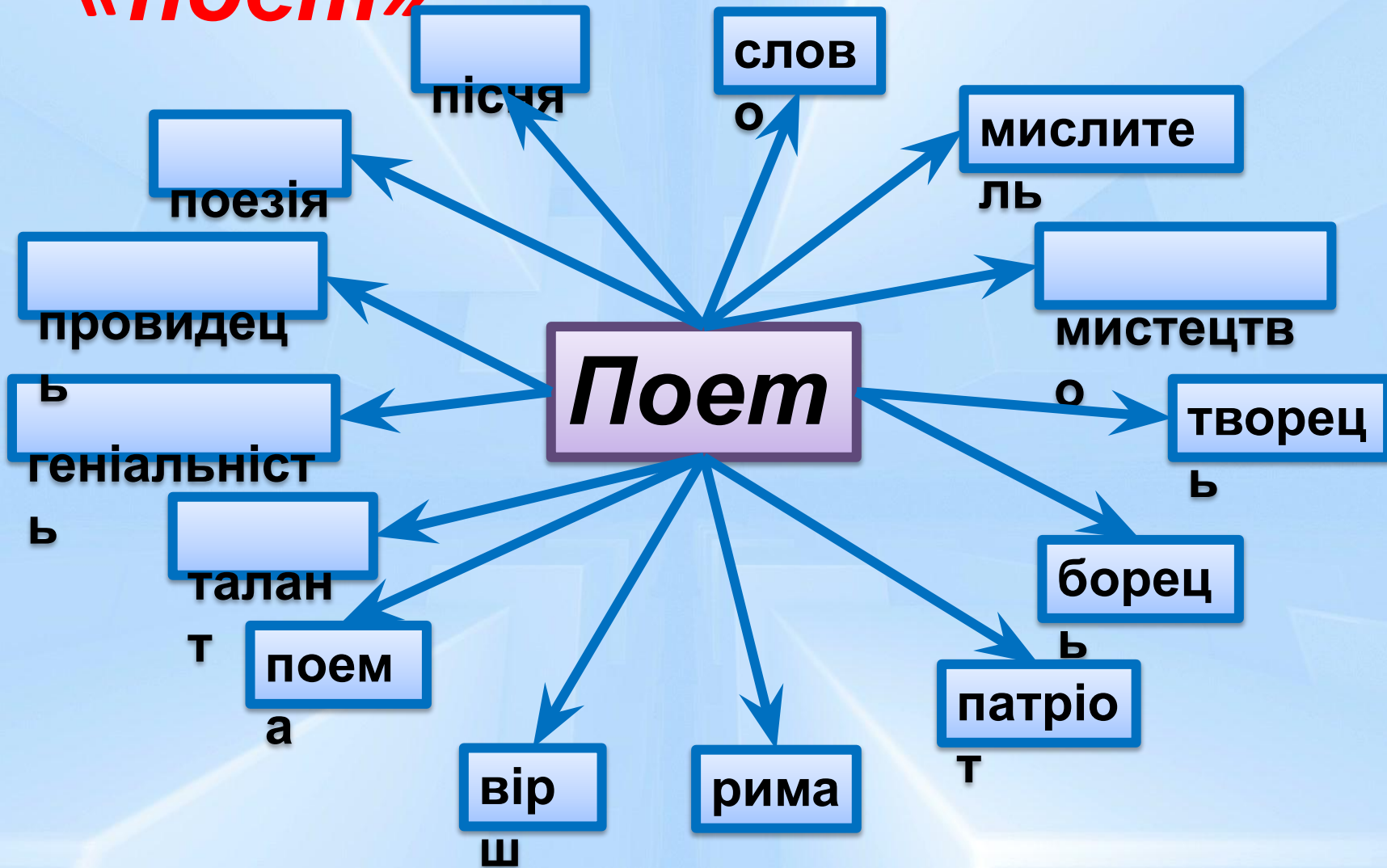
Повтори: «не вмре поезія», «поки», «на

Роль митця у суспільному

***І поки на землі ще є
одна сльозина,
Поезія її нащадкам
передасть;
І поки на землі ще
втіха є невинна,
Поезія в її ще радощів
додасть.***

Групування до слова «поет»:

Сенкан

1. Поезія.
2. Чуттєва, прекрасна.
3. Слухаю , захоплююсь, вражаюсь.
4. Отримую насолоду від віршів

5. Творчість

- 1 Поет.
2. Геніальний, талановитий.
3. Бореться, пробуджує, надихає .
4. Творчість хвилює, служить народові.
5. Співець.

Теорія

Гумор (англ. *humour* — настрої, удача, натура, від лат. *humor* — волога, рідина) — доброзичливий сміх, спрямований на викриття певних вад людського характеру чи недоладності в житті людей, у їх поведінці; спосіб зображення комічного.

Сатира (лат. *satira*, від *satura* — суміш, усяка всячина) — вид художньої літератури у прозі чи віршах, де зображення здійснюється через різке осміювання, критику всього негативного. Об'єкт висміювання часто малюється в перебільшеному смішному чи комічному вигляді. У вузькому значенні —

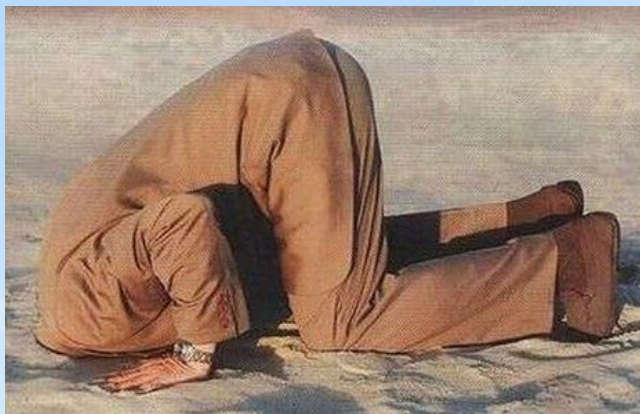
Теорія літератури:

Антитеза (гр. *antithesis* — протиставлення) — стилістична фігура протиставлення явищ, предметів, характеристик, посилює змістовне й емоційне звучання твору. Використовується і в віршах прислів'ях та приказках, у назвах книг і творів.

Іронія (гр. *eironeia* — удавання, лукавство) — троп: приховане кепкування, глузування. Також уживання слова в оберненому, протилежному значенні. Наприклад, із серйозним виглядом удавано стверджують протилежне тому, що думають у дійсності про якесь явище чи людину. Іронія може бути доброзичливою, сумною, злою, дошкульною, гнівною. Дошкульна, гнівна іронія близька до сарказму.

«На печі» (Українська патріотична дума)

(1889р.) висміювання псевдопатріотів, котрі, перебуваючи осторонь політичного і суспільного життя, на словах декларують свою любов до Батьківщини, не зробивши задля неї нічого корисного.

Ідея : заклик до
активного
суспільно-
політичного
життя,
утвердження
необхідності
допомагати своїй
Вітчизні і рідному
народові не

Жанр: патріотична дума
Віршовий розмір: анапест
Римування: перехресне

Художні засоби вірша:

Епітети - Вкраїну мою; піч - не чужа;
українська піч; думки рідні; Луг дорогий;
форми вигідні; наші предки; труд важкий;
еволюція значна; нових діячів; слово гаряче.

Метафори - серце сповнялось клопотом;
думки надиха мені рідні; слово гаряче за
зброю.

Гіпербола - пролежав я цілий свій вік на печі.

Образи псевдопатріот

Псевдопатріоти, перебуваючи осторонь політичного і суспільного життя, на словах декларують свою любов до Батьківщини, не зробивши задля неї нічого корисного.

Авторові вдалося у невеликому за обсягом вірші показати всю брехливість і недолугість псевдопатріотів, які, не злазячи з печі, намагаються привернути до себе увагу спільноти.

**Єдиним виправданням для ура-патріотів, як їм здається, є те, що піч — «не чужа, українська то піч, і думки надиха мені рідні...»
А далі — одні лише нездійсненні мрії і порожні слова про історичні та національні**

Актуальність політичної сатири В. Самійленка:

Можна прибрати дату написання, додати в дужках підзаголовки — ця поезія буде актуальною і сьогодні.

Псевдопатріоти не вивелися і дотепер. Інколи, спостерігаючи полеміку партійних діячів уже нового тисячоліття, мимоволі дивуєшся, як Володимир Самійленко ще століття тому міг так влучно описати порожні балачки нинішніх окремих

Патріотизм Володимира

а: Любов до України, як стверджує В. Самійленко, — не порожні слова. Цю тезу він довів своїм життям і своєю творчістю. Адже все, про що він писав, присвячувалось рідній країні, яку любив святою і нездоланною любов'ю. Окремий цикл його поезій має промовисту назву «Україні».

Громадянська позиція Володимира Самійленка — істинний патріотизм і вболівання за долю любої його серцю України. Хотілося б, щоб майстерність поетичного слова В. Самійленка, його твори залишилися в історії літератури якнайдовше, а от реалії, описані у сатиричних творах, — зникли якнайшвидше.